

עבודה של רעות וחיבה הדדית

רות יעקבסון

יואב היה מביא את הדפים בכתב ידו, אחרי שהדפסתי הוא היה עובר ובדק את הטקסט מספר פעמים, עובר בצורה יסודית על כל נקודה ופסיק, כל צעד ותנועה לבדוק שזה בדיוק כפי שרצה. בדק גם כל איור, בוחר בקפידה כדי להתאימו למקום המתאים. על כל חוברת עבדנו לפעמים בטירוף של זמן, וב"לחץ מתון" עד... עד להוצאת המוצר הסופי לשביעות רצונו.

היו פעמים שאלקנה בן זוגי ואני עבדנו עד הרגע האחרון, כך שבערב שבת, בדרכנו הביתה, היינו צריכים להביא ל**יואב** הביתה את החוברות עבור ההשתלמות שתיערך למחרת.

יואב היה משגע את כולם, אך עם כל הלחץ והשיגעון – הכבוד, הערכה והחיבה שהייתה בינינו, התגברו על כל הלחצים ונשארנו בידידות כל השנים הללו.

אשרי האיש שההובי האהוב שלו הוא גם מקצועו ופרנסתו.

את **יואב** הכרתי כשהגעתי כילדה לבית הפועל שהיה בזמנו ברח' נחמני בתל אביב. השתתפתי בחוג לריקודי עם, עם הזמן עברתי אחריו לבניין הפועל החדש בצפון העיר ברח' אוסישקין על גדות הירקון. מאוחר יותר גיליתי ש**יואב** היה חברו של אחי הבכור.

בהמשך הזמן התחלתי לעבוד עם **יואב**. עבדתי אתו צמוד על הוצאת חוברות ההדרכה לימי ההשתלמות שערך. עבדתי אתו צמוד, לא אכחד שהיו ויכוחים ו"מריבות", אך בסופו של דבר זאת הייתה עבודה של רעות, ההערכה וחיבה הדדית.

חוברות ההדרכה שניתנו לכל המשתתפים בהשתלמות הודפסו בבית הדפוס שלי "דפוס קרן" ברח' יהודה הלוי בתל אביב. עבדנו יחד כ-30 שנה ויותר. התחלנו את העבודה עם מכונת כתיבה... קשה להאמין... אם הייתה שגיאה הינו צריכים להדפיס מחדש את העמוד. בתחילת שנות ה-80 עברנו לעבוד עם מחשב ובעקבות זאת ירדו הרבה לחצים, הקלה ומהירות יותר בעבודה.

